

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Gușan Zinaida în numele inculpatului Luca Andrei, avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului Luca Gheorghii și de partea vătămată Secrieru Semion prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Nisporeni din 12 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Luca Andrei Gheorghii, născut la 13.05.1989, originar și domiciliat r-ul Nisporeni, sat. Ciorești.

Luca Gheorghii Gheorghii, născut la 30.05.1985, originar și domiciliat r-ul Nisporeni, sat. Ciorești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 29.07.2013 – 12.06.2014.*
2. *Instanța de apel: 10.07.2014 – 01.12.2014.*
3. *Instanța de recurs: 19.02.2015 – 01.04.2015.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 12 iunie 2014 Luca A. și Luca Gh. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin.(2) lit. b), d), e) Cod penal la 8 ani închisoare pentru fiecare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă aplicată în privința inculpaților, obligațiunea de a nu părăsi localitatea, a fost modificată în arest preventiv, Luca A. și Luca Gh. fiind luați sub strajă imediat în sala ședinței de judecată.

Termenul executării pedepsei inculpaților s-a calculat din 12 iunie 2014, cu includerea timpului reținerii acestora din 25 februarie 2013 pînă

la 28 februarie 2013 și termenului aflării sub arest preventiv din 19 martie 2013 pînă la 15 aprilie 2013 și de la 23 aprilie 2013 pînă la 22 mai 2013.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 19 februarie 2013, aproximativ la orele 23.00, Luca A. împreună și prin înțelegere prealabilă cu fratele său, Luca Gh., intenționat, urmărind scopul săvârșirii unui atac asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, fiind mascați cu cagule pe cap și înarmați cu un obiect din metal, au pătruns în domiciliul cet. Secrieru Simion din s. Vărzărești, r-nul Nisporeni, unde, i-au amenințat cu moartea pe Secrieru Simion și soția acestuia Secrieru Natalia, cerându-le bani, precum și i-au aplicat lui Secrieru Simion lovituri cu un obiect din metal și cu pumnii, cauzându-i fractura sternului, echimoze în jurul ambilor ochi și mucoasa buzei de sus pe stînga, care se califică ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată mai mult de 21 zile, iar lui Secrieru Natalia i-au aplicat o lovitură, cauzându-i-se o echimoză pe cutia toracică în centru, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, care nu aduc prejudiciu sănătății. După care au sustras în mod deschis un ceas de mână bărbătesc cu costul de 800 lei și o lanternă cu costul de 40 lei, cauzându-le daune materiale.

Acțiunile inculpaților Luca A. și Luca Gh. au fost calificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal - *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea și amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită de mai multe persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Leșanu A. în numele inculpatului Luca A., de către avocatul Mura L. în numele inculpatului Luca Gh. și de către părțile vătămate Secrieru N. și Secrieru S.

3.1. În motivarea apelurilor sale avocații, în numele inculpaților, au invocat ilegalitatea sentinței primei instanțe de condamnare a inculpaților, considerînd că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele infracțiunii imputate acestora, deoarece în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată Luca A. și Luca Gh. nu și-au recunoscut vinovăția, iar procurorul nu a prezentat careva probe care ar demonstra contrariul. Ba mai mult ca atît, au menționat faptul că însăși părțile vătămate Secrieru S. și Secrieru N., fiind audiate în ședința de judecată au declarat că inculpații n-au comis infracțiunea imputată, însă declarațiile au fost apreciate critic de instanță.

Au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații Luca Gheorghii și Luca Andrei să fie achitați.

3.2. Părțile vătămate Secrieru S. și Secrieru N. în apelurile declarate de asemenea au solicitat achitarea inculpaților Luca Gh. și Luca A., deoarece aceștia nu sunt vinovați de cele incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, și menținută hotărârea primei instanțe.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Luca A. și Luca Gh. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal.

Vinovăția acestora fiind dovedită prin cumul de probe administrate de organul de urmărire penală și cercetate în ședințele de judecată prin prisma principiului nemijlocirii și a contradictorialității, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Secrieru S. (f.d. 19-22, Vol. I);
- declarațiile părții vătămate Secrieru N. (f.d. 26-26, Vol. I);
- declarațiile martorilor Gulica V. (f.d. 29-30, vol. II), Gulica I. (f.d. 26-28, Vol. II); Faizenberg A. (f.d. 55-56, Vol. II), Chiperi I. (f.d. 53-54, Vol. II), Luca V. (f.d. 51-52, Vol. II), Luca O. (f.d. 45-50, Vol. II), Luca N. (f.d. 42-44, Vol. II);
- raportul de examinare medico-legală nr. 15D din 26 februarie 2013, prin care la Secrieru S. au fost depistate vătămări corporale calificate ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată mai mult de 21 zile (f.d. 49-50, Vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 44 din 26 februarie 2013, prin care la Secrieru N. au fost depistate vătămări corporale calificate ca vătămări corporale neînsemnate, care nu aduc prejudiciu sănătății (f.d.58, Vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.02.2013 cu tabel fotografic (f.d. 11-17, Vol. I);
- procesul-verbal de confruntare dintre Secrieru S. și Luca Gh. din 11 martie 2013 (f.d. 39-40, Vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.04.2013 și informația de la operatorul de telefonie mobilă (f.d.85, 87-96, Vol. I).

Astfel, afirmațiile apărării cu privire la faptul că acuzarea nu a prezentat probe ce ar dovedi vinovăția lui Luca Gh. și Luca A. în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel le-a considerat declarative.

Totodată, a considerat că instanța de fond corect a apreciat declarațiile părții vătămate Secrieru S., date în cadrul urmăririi penale, punându-le la baza sentinței de condamnare, deoarece anume acestea corespund adevărului, ele fiind confirmate de către partea vătămată și în cadrul confruntării cu Luca Gh. (f. d. 39-40 Vol.I).

Din cele relatate de partea vătămată Secrieru S. în ședința instanței de apel, și anume că are studii superioare, este fost ofițer în rezervă, Colegiul penal a concluzionat că partea vătămată putea să conștientizeze urmările în cazul denunțării calomnioase cu bună știință, și învinuirea falsă adusă unei persoane nevinovate, deoarece a fost familiarizată cu prevederile art. 311 - 312 Cod penal încă la depunerea plângerii (f. d. 10 , Vol. I), acestuia fiindu-i aduse la cunoștință și explicate drepturile și obligațiunile care le are în calitate de parte vătămată, fapt pentru care a semnat (f. d. 19, Vol. I). Din declarațiile depuse de părți pe parcursul procesului penal nu rezultă că între aceștia ar fi avut loc careva ostilități și ar avea motive de a calomnia inculpații.

Astfel că cauza penală în privința inculpaților Luca Gh. și Luca A. a fost pornită în baza plângerii părții vătămate Secrieru S., consemnată în procesul-verbal din 22.02.2013, unde acesta a indicat că anume inculpații au pătruns prin geam în casa lui, la data de 19.02.2013 și i-au aplicat lovituri. Aceste declarații au fost susținute și în cadrul audierii suplimentare a părții vătămate Secrieru S. (f.d. 21-22, Vol. I).

Referitor la declarațiile ulterioare ale părții vătămate Secrieru S., precum că nu-și susține declarațiile date anterior la urmărirea penală și nici în instanța de judecată, că „atacatorii nu sunt inculpații”, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece nu a identificat motive de a le considera veridice, odată ce probele examinate în ședința de judecată a instanței de fond și cercetate suplimentar în instanța de apel, dovedesc fără careva dubii vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, precum și cele invocate de partea vătămată în instanța de apel, fiind considerate ca făcute în scopul ușurării situației lui Luca Gh. și Luca A.

Totodată, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile martorilor Luca N., sora inculpaților, Luca O. - soția inculpatului Luca Gh. și a martorului Luca V., precum că inculpații erau acasă când a sunat partea vătămată la domiciliul familiei Luca după atac, considerându-le ca fiind date cu scopul de a-i apăra pe inculpați cu care sunt în relații de rudenie, deoarece aceste declarații nu concordă cu celelalte probe.

Cu privire la afirmațiile părții vătămate Secrieru S., precum că nu cunoaște limba de stat și are nevoie de un interpret, Colegiul Penal le-a

apreciat critic, deoarece acesta fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel a vorbit fluent limba de stat, fără necesitatea de a fi asistat de un interpret, cu toate că la solicitarea părții vătămate Secrieru S. instanța de apel, i-a oferit posibilitatea beneficiarii de acest drept.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 – 77, 79 și 85 Cod penal, reieșind din gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul comiterii acesteia, personalitatea inculpaților, prezența circumstanțelor ce atenuează sau agravează pedeapsa penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, condițiile de trai cât și din faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, astfel, stabilindu-le o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Gușan Z. în numele inculpatului Luca A., de avocatul Leșanu A. în numele inculpatului Luca Gh. și de partea vătămată Secrieru S.

6.1. În motivarea recursului avocatul Gușan Z. în numele inculpatului Luca A. invocă temeiurile de recurs prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6) și pct. 8) Cod de procedură penală, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel declarată de avocatul Leșanu A. în numele inculpatului Luca A.

Suplimentar menționează că instanța de apel contrar prevederilor art.414 alin.(5) și (6) Cod de procedură penală a adoptat o hotărîre privind menținerea sentinței de condamnare a instanței de fond, concluziile fiind întemeiate pe probele cercetate de prima instanță, însă nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Consideră că instanța de apel nu a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, nu a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, și anume acele probe ce au fost aduse în confirmarea nevinovăției inculpaților, nu a argumentat detaliat cu trimitere la prevederile legale respective, astfel nemotivîndu-și decizia.

Totodată, consideră că instanțele ierarhic inferioare eronat au conchis că sunt veridice declarațiile părților vătămate Secrieru S. și Secrieru N. făcute inițial, în stare de șoc. În opinia recurentului, nu a fost demonstrat că anume persoanele despre care au declarat părțile vătămate sunt anume inculpații Luca A. și Luca Gh.

Menționează că instanțele de judecată nu au ținut cont despre schimbarea declarațiilor părților vătămate, care au declarat că nu inculpații au săvârșit asupra lor atacul tîlhăresc, iar divergențele apărute în declarațiile părților vătămate urmau să fie înlăturate în modul stabilit de legislația procesual penală.

Mai mult ca atît, atenționează instanța de recurs despre faptul că în ședința instanței de apel din 01 decembrie 2014 s-a constatat că partea vătămată Secrieru N. era vorbitoare de limba rusă și nu cunoștea limba română/moldovenească, fapt ce nu a fost menționat în decizia atacată. Astfel, în opinia recurentului, declarațiile acesteia făcute la urmărirea penală și consemnate în procesul-verbal de audiere în română nu pot fi puse la baza hotărîrii de condamnare.

Solicită, casarea hotărîrilor judecătorești de condamnare a inculpatului Luca A., rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului, pe motiv că infracțiunea nu a fost săvîrșită de el.

6.2. În motivarea recursului avocatul Leșanu A. în numele inculpatului Luca Gh. invocă următoarele temeuri de recurs prevăzute în art.427 alin. (1) Cod de procedură penală:

- pct. 6) – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;*
- pct. 8) – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii;*
- pct. 12) – *faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;*
- pct. 15) – *instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Recurentul consideră că instanța de apel a reluat argumentele instanței de fond, răspunzînd sumar sau omițînd să răspundă la motivele invocate de apărare, care dovedesc nevinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii imputate, întrucît procurorul nu a prezentat probe ce ar confirma vinovăția inculpaților.

Totodată, consideră că, faptele inculpaților nu au fost calificate corect și multiaspectual, deoarece potrivit art.5 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție „Pentru modificarea și completarea Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 ”Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, acțiunile celor doi coparticipanți la săvîrșirea infracțiunii imputate ar fi trebuit încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal, fiindcă părților vătămate Secrieru S. i-a fost cauzată leziune corporală medie, iar lui Secrieru N. – vătămări corporale neînsemnate.

La fel, își exprimă dezacordul și cu calificativul indicat în lit.e) alin.(2) al art.188 Cod penal – *cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă*, deoarece nu a fost prezentată nici o probă că inculpații ar fi avut asupra lor arme, iar instanța de judecată a acceptat declarațiile părților vătămate, precum că „ambii inculpați ar fi avut la ei arme”.

Mai mult ca atît, menţionează doctrina penală care stipulează stabilirea pedepsei în cazul participaţiei la săvîrşirea infracţiunii, potrivit căreia instanţa de judecată trebuia să ţină cont de contribuţia fiecăruia la săvîrşirea infracţiunii, precum şi art.42 şi 75 Cod penal.

În opinia recurentului, în speţa dată instanţele de judecată adoptînd o hotărîre de condamnare în privinţa inculpaţilor Luca A. şi Luca Gh. au încălcat dreptul prevăzut la art.6 CEDO – dreptul la un proces echitabil şi principiul prezumţiei nevinovăţiei, indicînd mai multe cauze din jurisprudenţa CEDO.

În concluzii menţionează că instanţa de apel trebuia, în principiu, să aprecieze în complexitate credibilitatea martorilor acuzării (adică a părţilor vătămate Secrieru S.), care, de obicei, nu poate fi realizată printr-o simplă citire a declaraţiilor acestuia, şi urma să se expună asupra alibiului recurentului, confirmat prin declaraţiile martorilor apărării, şi anume că în timpul săvîrşirii infracţiunii recurentul se afla acasă.

Solicită, casarea hotărîrilor judecătoreşti de condamnare a inculpatului Luca Gh., rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului, pe motiv că infracţiunea nu a fost săvîrşită de el.

6.3. Partea vătămată Secrieru S. în recursul declarat solicită casarea hotărîrilor de condamnare a inculpaţilor Luca A. şi Luca Gh., rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri de achitare a acestora, invocînd aceleaşi motive ca şi în cererea de apel.

Suplimentar menţionează că soţia sa, Secrieru N. era vorbitoare de limba rusă, nu cunoştea limba moldovenească şi cînd a făcut declaraţii nu a fost asistată de un traducător, deoarece el îi traducea, fiind în stare de şoc după săvîrşirea atacului tîlhăresc.

7. Procurorul şi inculpaţii au depus referinţe privind opinia lor asupra recursurilor declarate.

7.1. Procurorul solicită respingerea recursurilor declarate atît de avocaţii în numele inculpaţilor, cît şi de partea vătămată, ca inadmisibile, cu menţinerea hotărîrii atacate ca fiind una legală şi întemeiată.

7.2. Inculpaţii Luca A. şi Luca Gh. solicită admiterea recursurilor declarate de avocaţii lor şi de partea vătămată Secrieru S.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilităţii acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanţa de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanţei de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilităţii acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. În susținerea argumentelor sale recurenții invocă două dintre temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că : 1) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; 2) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, considerînd că ambele sunt aplicabile în speța dată.*

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurenți, prevăzute în pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatăată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

8.2. Referitor la temeiurile invocate de recurenți în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) și pct.12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal consideră alogică invocarea concomitentă a temeiurilor indicate, deoarece potrivit textului recursului, recurenții solicită achitarea inculpaților pe motiv că în acțiunile acestora nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal menționează că, temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori

cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Sub aspectul temeiului pct. 12) al normei menționate, Colegiul enunță că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvîrșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul cînd fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În această ordine de idei, Colegiul penal se va expune privitor la temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, întrucît recurenții invocă nevinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii imputate.

În conformitate cu materialele cauzei inculpații Luca A. și Luca Gh. au fost puși sub învinuire, recunoscuți vinovați și condamnați de instanțele judecătorești inferioare în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal - *tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea și amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvîrșită de mai multe persoane mascate, prin pătrundere : locuință, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă.*

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare (Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.12 din 22.12.2014 „ Pentru modificarea și completarea Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 “Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”) stabilite în sensul dispozițiilor art.188 Cod penal, prin „atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin **violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei** (art.188 alin. (1) Cod penal) se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Sub incidența noțiunii „violența periculoasă pentru viață și sănătate” nimeresc și cazurile: de compresiune a gâtului cu mâinile sau cu ajutorul unui șnur; de ținere îndelungată a capului victimei sub apă; de îmbrăcare pe capul victimei a unei pungi de polietilenă; de aruncare a victimei de la înălțime ori dintr-un mijloc de transport etc.

Deși asemenea acțiuni violente pot să nu provoace nici moartea victimei, nici vătămarea medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății acesteia, totuși, datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viață și sănătate.

Așadar, atât vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale intră sub incidența art.188 Cod penal.

În speță, inculpații prin acțiunile sale ilegale i-au cauzat părților vătămate Secrieru S. vătămări corporale medii care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată mai mult de 21 zile, în urma loviturilor cu un obiect din metal și cu pumnii, iar lui Secrieru N. - vătămări corporale neînsemnate, care nu aduc prejudiciu sănătății, constatate prin raporturile de expertiză medico-legală.

Astfel, în urma analizei deciziei atacate, Colegiul a ajuns la concluzia că instanța de fond și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, supunînd unei analize obiective cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, și corect au conchis asupra vinovăției inculpaților Luca A. și Luca Gh. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, stabilindu-le o pedeapsă echitabilă.

Din cele menționate, Colegiul penal conchide că în speța dată nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocată de recurenți.

8.3. Totodată, instanța de recurs reține faptul că recurenții invocă în recursurile sale argumente suplimentare, care nu au fost invocate nici în cererile de apel și nici în ședința instanței de apel, și anume: partea vătămată Secrieru N. era vorbitoare de limba rusă și nu cunoștea limba română/moldovenească și a semnat declarațiile sale fără a fi asistat de un traducător; referitor la recalificarea acțiunilor inculpaților în baza art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal și stabilirea pedepsei în cazul participației la săvîrșirea infracțiunii.

Colegiul penal menționează că potrivit art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1), pot fi invocate în recurs

doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor argumente suplimentare.

8.4. Avocatul Leșanu A. în numele inculpatului Luca Gh. mai invocă ca temei de recurs și pct. 15) alin.(2) al art.427 Cod de procedură penală – „*instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză*”, care indicând mai multe cauze din jurisprudența CEDO, a concluzionat că inculpaților le-au fost încălcate exigențele prevăzute în art.6 CEDO – dreptul la un proces echitabil și principiul prezumției nevinovăției, dat fiind faptul că instanța de apel trebuia să aprecieze în complexitate credibilitatea martorilor acuzării (adică a părților vătămate Secrieru S.), care, de obicei, nu poate fi realizată printr-o simplă citire a declarațiilor acestuia, și urma să se expună asupra alibiul recurentului, confirmat prin declarațiile martorilor apărării, și anume că în timpul săvârșirii infracțiunii recurentul se afla acasă.

Referitor la acest temei, Colegiul penal consideră că instanța de apel a respectat întocmai prevederile legale prevăzute de art.413-414 Cod de procedură penală, întrucât au fost audiați inculpații și partea vătămată Secrieru S., a căror declarații au fost date citirii și consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată (f. d. 124-126;129;130;132-133).

Totodată, se menționează faptul că instanța de apel s-a expus asupra vinovăției inculpaților și declarațiilor martorilor apărării, și anume, apreciindu-le critic și considerându-le ca fiind date cu scopul de a-i apăra pe inculpați cu care sunt în relații de rudenie, deoarece aceste declarații nu concordă cu celelalte probe.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat în decizia sa că „*La examinarea cauzei în instanța de apel, că părțile nu au prezentat probe noi, dar după cum rezultă din materialele dosarului, ele au avut acces în egală măsură la cercetarea probelor în cadrul ședințelor judiciare a instanței de fond, respectându-se prevederile art. 101 alin. (4) CPP, nesolicitându-se și reaudierea martorilor*” (f. d. 138, Vol.II).

În această ordine de idei, Colegiul penal concluzionează că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate de către instanțele judecătorești inferioare la examinarea prezentei cauze penale.

Instanța de recurs conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în

speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 CPP, de aceea recursurile ordinare declarate de avocatul Gușan Z. în numele inculpatului Luca A., de avocatul Leșanu A. în numele inculpatului Luca Gh. și de partea vătămată Secrieru S. se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Gușan Zinaida în numele inculpatului Luca Andrei, avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului Luca Gheorghii și de partea vătămată Secrieru Semion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui Luca Andrei Gheorghii și Luca Gheorghii Gheorghii, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 13 mai 2015.

Președinte	(semnătura)	Ursache Petru
Judecători	(semnătura)	Toma Nadejda
	(semnătura)	Nicolaev Ghenadie